

Na temelju članka 45. Zakona o visokom obrazovanju i znanstvenoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 119/23), članka 25. Statuta Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli, Senat Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli je na 24. sjednici održanoj 30. listopada 2023. godine donio

PRAVILNIK O TRANSFERU TEHNOLOGIJE I ZNANJA

I. UVODNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Pravilnikom o transferu tehnologije i znanja (u daljnjem tekstu: Pravilnik), Sveučilište Jurja Dobrile u Puli (u daljnjem tekstu: Sveučilište) na zakonit, jasan, dosljedan i transparentan način uređuje sva pitanja transfera tehnologije i znanja, a posebno potrebne postupke i svoje odnose sa dionicima tog procesa.

Članak 2.

Sve riječi, izrazi i pojmovni sklopovi koji se koriste u ovom Pravilniku, a imaju rodno značenje, odnose se na jednak način na muški i ženski rod.

Članak 3.

Tajnost podataka u smislu ovog Pravilnika podrazumijeva obvezu čuvanja svih informacija i podataka o transferu tehnologije i znanja te intelektualnom vlasništvu kao poslovne tajne Sveučilišta.

Svi dionici procesa transfera tehnologije i znanja Sveučilišta dužni su štititi poslovnu tajnu Sveučilišta.

II. TRANSFER TEHNOLOGIJE I ZNANJA

Članak 4.

Transfer tehnologije i znanja u smislu ovog Pravilnika podrazumijeva proces utemeljen na znanju i inovacijama koji se odvija između Sveučilišta i gospodarstva na domaćem ili stranom tržištu, pri čemu tehnologija i znanje podrazumijevaju proizvod, proces ili uslugu zaštićene kao intelektualno vlasništvo i pogodne za komercijalizaciju.

Članak 5.

Transfer tehnologije je dinamičan, višefazan, međuovisan i složen proces prijenosa gospodarski primjenjivih tehnoloških rješenja i znanja novostvorenih proizvoda, procesa ili usluga od davatelja

(strane koja je razvila tehnologiju i znanje) na njene stjecatelje (strane koja treba tu razvijenu tehnologiju i znanje).

Članak 6.

Transfer tehnologije i znanja Sveučilištu kao davatelju omogućuje iskorištavanje ishoda svoga istraživačkog rada njegovim ustupanjem trećima uz naplatu primjerene novčane naknade i ostvarivanje dobiti, a stjecatelju raspolaganje upotrebljivim inovacijama Sveučilišta u cilju povećanja svoga poslovnog uspjeha i tržišne konkurentnosti.

Članak 7.

Transfer tehnologije i znanja najbolju priliku za uspjeh ima kad postigne skladnu suradnju između inovatora i stručnjaka za transfer tehnologije i znanja sposobnih pružiti optimalnu podršku i učinkovito pomoći inovatore u svim fazama procesa, od procjene inovativnog potencijala pronalaska do sklapanja ugovora sa stjecateljem intelektualnog vlasništva.

Članak 8.

Najčešći vidovi transfera tehnologije i znanja:

- licenciranje intelektualnog vlasništva u obliku industrijskih prava kao što su patent i tehnološko znanje i iskustvo (*know-how*) uz naplatu naknade ili tantijeme;
- ugovaranje suradničkih ili ugovornih istraživanja u kojima obje strane imaju aktivnu ulogu u cilju zajedničkog razvoja nove tržišno usmjerene tehnologije, proizvoda ili procesa, kao i prilagodbe postojećih novim namjenama i svrhama;
- osnivanje *spin-off* poduzeća za ostvarivanje zajedničkih ciljeva i interesa na tržištu partnera koji skupa poduzimaju različite poslovne aktivnosti.

Članak 9.

Dionici procesa transfera tehnologije i znanja Sveučilišta:

- radnici s kojima je Sveučilište sklopilo ugovor o radu,
- vanjski suradnici Sveučilišta (stručnjaci i gospodarstveni subjekti),
- studenti Sveučilišta,
- Rektorat i zajedničke službe Sveučilišta,
- Povjerenstvo za transfer tehnologije i znanja Sveučilišta,
- Ured za umjetnu inteligenciju, digitalizaciju i poduzetništvo Sveučilišta.

Članak 10.

Intelektualno vlasništvo u smislu ovog Pravilnika podrazumijeva sva isključiva industrijska ili prava Sveučilišta nad ishodima svoga stručnog i znanstvenog stvaralaštva.

Članak 11.

Stručno i znanstveno stvaralaštvo Sveučilišta obuhvaća i sve aktivnosti istraživanja koje provode radnici, suradnici i studenti Sveučilišta u prostorima ili korištenjem opreme ili sredstava Sveučilišta u sklopu ili u vezi s njegovim redovitim ili projektnim djelovanjem.

III. POLITIKA, STRATEGIJA I CILJ TRANSFERA TEHNOLOGIJE I ZNANJA

Članak 12.

Politika Sveučilišta u pogledu transfera tehnologije i znanja ogleda se u svijesti i razumijevanju istraživanja, stvaranja inovacija i uske suradnje s poslovnim sektorom kao glavnih poluga za razvoj suvremenog društva znanja, gospodarskog napretka te znanstvenu konkurentnost i održivost samog Sveučilišta.

Ta svijest je glavni pokretač Sveučilišta u naporima za poticanje i promoviranje svoga stručnog i znanstvenog stvaralaštva, kao i za komercijalizaciju njegovih ishoda zaštićenih nekim od oblika prava intelektualnog vlasništva, čime pridonosi uspješnom transferu tehnologije i znanja u gospodarstvo svog područja.

Članak 13.

Strategija Sveučilišta u pogledu transfera tehnologije i znanja obuhvaća:

- usmjeravanje svojih aktivnosti i resursa prema istraživačkim projektima čiji ishodi rješavaju konkretne izazove poslovnih subjekata i mogu se komercijalizirati,
- suradnju s poslovnim subjektima u uspostavi okruženja za istraživanje i razvoj inovacija,
- razvijanje vlastitih istraživačkih kapaciteta u smislu poticanja i motiviranja radnika, suradnika i studenata za poduzetničke pothvate vezane za transfer tehnologije i znanja,
- zaštitu i komercijalizaciju svih ishoda svoga istraživačkog i stručnog rada za kojima postoji gospodarstveni interes pa ih se može zaštititi i komercijalizirati licenciranjem ili prodajom.

Članak 14.

Cilj transfera tehnologije i znanja Sveučilišta je stvaranje i komercijalizacija što većeg broja inovacija uspostavljanjem poticajnog okruženja koje podržava i motivira istraživačko stvaralaštvo,

projektну izvrsnost, suradnju s gospodarstvenicima, multidisciplinarnost, umrežavanje i razmjenu znanja i iskustava.

IV. POVJERENSTVO ZA TRANSFER TEHNOLOGIJE I ZNANJA

Članak 15.

Povjerenstvo za transfer tehnologije i znanja Sveučilište osniva kao svoje operativno tijelo za provedbu svih aktivnosti tijekom različitih faza transfera tehnologije i znanja, a naročito za upravljanje ishodima istraživanja prijavljenih Sveučilištu, odnosno njihovu analizu, procjenu, zaštitu intelektualnim vlasništvom i komercijalizaciju.

Članak 16.

Povjerenstvo je odgovorno za zakonitost, pravodobnost, učinkovitost i uspješnost svih aktivnosti tijekom različitih faza postupka transfera tehnologije i znanja koji se provodi sukladno odredbama ovog Pravilnika.

Članak 17.

Povjerenstvo je sastavljeno od sedam članova koje na prijedlog prorektora za umjetnu inteligenciju, digitalizaciju i poduzetništvo Sveučilišta imenuje rektor Sveučilišta na vrijeme od četiri godine.

Prorektor za umjetnu inteligenciju, digitalizaciju i poduzetništvo je član Povjerenstva po funkciji te predsjedava sjednicama Povjerenstva.

Rektor razrješuje članove Povjerenstva.

Članak 18.

Povjerenstvo mišljenja i prijedloge za Rektora o pitanjima transfera tehnologije i znanja donosi natpolovičnom većinom glasova svih svojih članova.

Članak 19.

Povjerenstvo provodi sve komunikacijske aktivnosti između istraživača/pronalazača, Ureda za umjetnu inteligenciju, digitalizaciju i poduzetništvo te Rektorata i zajedničkih službi Sveučilišta.

V. URED ZA UMJETNU INTELIGENCIJU, DIGITALIZACIJU I PODUZETNIŠTVO

Članak 20.

Ured za umjetnu inteligenciju, digitalizaciju i poduzetništvo dio je Službe za istraživanje/umjetnost, tehnologiju i poduzetništvo Sveučilišta, a djeluje unutar ustrojbene jedinice Rektorat i zajedničke službe.

Ovaj Ured ima ulogu i obavlja poslove ureda za transfer tehnologije (UTT).

Članak 21.

UTT djeluje sukladno zakonu i aktima Sveučilišta, uključujući ovaj Pravilnik, provodeći među ostalim i sljedeće aktivnosti:

- planiranje i promoviranje programa transfera tehnologije i znanja Sveučilišta,
- educiranje o procesu transfera tehnologije i znanja i njegovoj važnosti,
- osmišljavanje i poticanje suradnje između dionika u procesu transfera tehnologije i znanja,
- pružanje stručne pomoći istraživačima i pronalazačima na Sveučilištu u pitanjima transfera tehnologije i znanja,
- podržavanje istraživačkih i inovativnih projekata,
- umrežavanje u zajednicu transfera tehnologije i znanja i učlanjivanje u stručna udruženja,
- administriranje postupaka i protokola transfera tehnologije i znanja Sveučilišta,
- upravljanje sredstvima Sveučilišta namijenjenih transferu tehnologije i znanja,
- zaprimanje prijave ishoda istraživačkog rada Sveučilišta (pronaska),
- prepoznavanje potencijala prijavljenog pronalaska za komercijalizaciju,
- zaštitu od razotkrivanja prijavljenog pronalaska s potencijalom za komercijalizaciju,
- provjeru mogućih postojećih prava na prijavljenom pronalasku,
- pripremu ugovora s podnositeljem prijave pronalaska o mogućim postojećim i budućim pravima intelektualnog vlasništva tog pronalaska i podjeli dobiti od njegove komercijalizacije,
- ispitivanje pogodnosti prijavljenog pronalaska za pravnu zaštitu njegovog određenog oblika intelektualnog vlasništva u Republici Hrvatskoj i/ili u inozemstvu,
- procjenu gospodarske vrijednosti prijavljenog pronalaska i optimalnog načina njegove komercijalizacije,

- zaštitu intelektualnog vlasništva prijavljenog pronalaska pred nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj i/ili u inozemstvu,
- komercijalizaciju intelektualnog vlasništva,
- podjelu dobiti ostvarene komercijalizacijom intelektualnog vlasništva.

Članak 22.

UTT zajedno s Rektoratom i zajedničkim službama Sveučilišta:

- osmišljava, planira, priprema i organizira aktivnosti edukacije o suvremenom procesu transfera tehnologije i znanja,
- osmišljava, planira, priprema i organizira aktivnosti promocije svojih istraživanja, pronalazaka i uspješnih primjera transfera tehnologije i znanja, a posebno ostvarenih komercijalizacija intelektualnog vlasništva,
- provodi postupke pravne zaštite pronalazaka registracijom intelektualnog vlasništva pred nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj i/ili u inozemstvu,
- provodi postupke u vezi s komercijalizacijom intelektualnog vlasništva Sveučilišta,
- vodi baze podataka i evidencije o transferu tehnologije i znanja Sveučilišta, uključujući prijave pronalazaka, intelektualno vlasništvo u kojima ima udjele, sklopljene ugovore, istraživače i vanjske suradnike.

Članak 23.

UTT za Rektorat i zajedničke službe izrađuje godišnje izvješće o transferu tehnologije i znanja Sveučilišta.

VI. OBAVJEŠTAVANJE O PROGRAMU TRANSFERA TEHNOLOGIJE I ZNANJA

Članak 24.

Sveučilište o svom programu transfera tehnologije i znanja obavještava sve dionike transfera tehnologije i znanja, istraživače, znanstvenike, stručnjake, poduzetnike i široku javnost, potičući ih i motivirajući za istraživačke aktivnosti čiji ishodi mogu postati intelektualno vlasništvo i gospodarstvena vrijednost.

Obavještavanjem o programu transfera tehnologije i znanja, Sveučilište želi svima kojima se obraća ponuditi privlačne i upotrebljive sadržaje u cilju isticanja važnosti i koristi inovacija i

njihovog prenošenja u gospodarstvo, ali i za istraživanje motivirati potencijalne inovatore i poduzetništvo koje treba takve inovacije za poboljšanje svojih poslovnih rezultata i konkurentnosti na tržištu.

Članak 25.

Program transfera tehnologije i znanja Sveučilišta mora prije obavještanja o njemu biti pripremljen i detaljno razrađen kako bi bio sposoban ostvariti svoje ciljeve nudeći točne odgovore na relevantna pitanja dionika i javnosti kojima se obraća.

Članak 26.

Sadržaji programa transfera tehnologije i znanja Sveučilišta trebaju biti osmišljeni i objavljeni na način koji najučinkovitije postiže planirane ciljeve obavještanja, te među ostalim uključivati:

- korisne upute, opise i pojašnjenja pojedinih postupaka i njihovih faza,
- dostupnu istraživačku infrastrukturu, opremu i sredstva,
- istraživačke timove i strukturu,
- poveznice s bazama podataka i mrežama transfera tehnologije i znanja,
- primjere dobrih praksi i iskustava,
- pregled dosadašnjih postignuća.

Članak 27.

Obavještanje o programu transfera tehnologije i znanja Sveučilište iznimno je važno za uspješan razvoj inovacijskog eko-sustava i samim time određuje budućnost istraživačkih napora u stvaranju intelektualnog vlasništva, suradnje Sveučilišta s gospodarstvom i mrežama transfera tehnologije i znanja.

Članak 28.

Učinkovitost obavještanja o programu transfera tehnologije i znanja znatno ovisi o raspolaganju suvremeni komunikacijskim tehnologijama i vještinama za primjereno prikupljanje, obradu, pohranu i objavljivanje tekstualnih, vizualnih, grafičkih i zvučnih sadržaja, osmišljavanje, izradu i korištenje mrežne stranice, pripremu objava i komunikacije na društvenim mrežama i elektroničkim medijima, organiziranje susreta, predstavljanja, radionica, sastanaka i drugih događanja s predstavnicima istraživački i poslovne zajednice.

Članak 29.

Sveučilište je svjesno činjenice o važnosti uspješnog obavješćavanja o programu transfera tehnologije i znanja koje može biti odlučujuće za poticanje dionika programa i ostalih pojedinaca, grupa ili organizacija na pristupanje ovom programu.

VII. PRAVILA I PROCESI TRANSFERA TEHNOLOGIJE I ZNANJA

Članak 30 .

Sveučilište odredbama ovog Pravilnika uređuje pravila i procese transfera tehnologije i znanja, prema kojima provodi svoje aktivnosti i postupke sljedećim redoslijedom:

- zaprimanje prijave ishoda istraživačkog rada Sveučilišta (pronaska),
- prepoznavanje potencijala prijavljenog pronaska za komercijalizaciju,
- zaštita od razotkrivanja prijavljenog pronaska s potencijalom za komercijalizaciju,
- provjera mogućih postojećih prava na prijavljenom pronasku,
- priprema ugovora s podnositeljem prijave pronaska o mogućim postojećim i budućim pravima intelektualnog vlasništva tog pronaska i podjeli dobiti od njegove komercijalizacije,
- ispitivanje pogodnosti prijavljenog pronaska za pravnu zaštitu njegovog određenog oblika intelektualnog vlasništva u Republici Hrvatskoj i/ili u inozemstvu,
- procjena gospodarske vrijednosti prijavljenog pronaska i optimalnog načina njegove komercijalizacije,
- zaštita intelektualnog vlasništva prijavljenog pronaska pred nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj i/ili u inozemstvu,
- komercijalizacija intelektualnog vlasništva,
- podjela dobiti ostvarene komercijalizacijom intelektualnog vlasništva

Članak 31.

Podnositelj prijave pronaska elektroničkim slanjem Povjerenstvu pravilno i cjelovito ispunjenog obrasca prijave službeno obavještava Sveučilište o svom pronasku te sukladno odredbama ovog Pravilnika upućuje zahtjev Sveučilištu za pokretanje postupka zaštite intelektualnog vlasništva nad tim pronaskom primjenom relevantnih propisa koji važe na području Republike Hrvatske.

Članak 32.

Povjerenstvo će na zahtjev prijavitelja pružiti mu svu stručnu pomoć u ispunjavanju obrasca prijave pronalaska.

Članak 33.

U slučaju vlasništva ili suvlasništva trećih osoba nad prijavljenim pronalaskom, podnositelj prijave obvezan je prethodno pravno urediti svoje odnose o svim pitanjima intelektualnog vlasništva s tim osobama i to uvrstiti u prijavu pronalaska.

Članak 34.

Prije nego li pristupi sklapanju ugovora o intelektualnom vlasništvu Sveučilište će proučiti prijavu pronalaska i provjeriti postoje li ili mogu postojati ikakava prava trećih osoba nad prijavljenim pronalaskom, a u slučaju pozitivnog nalaza točno utvrditi koje je to pravo, na čemu se temelji i kome pripada.

Pri razmatranju i provjeri prijave pronalaska, podnositelj prijave dužan je Sveučilištu staviti na raspolaganje sve korisne dokumente, informacije i podatke kojima raspolaže.

Članak 35.

Nakon pozitivnog mišljenja Povjerenstva o pronalasku, rektor Sveučilišta donosi odluku o sklapanju ugovora o intelektualnom vlasništvu.

Članak 36.

Sveučilište nudi prijavitelju pronalaska sklapanje ugovora o intelektualnom vlasništvu koji će sukladno relevantnim propisima urediti odnose, prava i obveze između Sveučilišta i prijavitelja pronalaska kao strana ugovora, posebno pazeći na pitanja mogućeg unesenog i stečenog intelektualnoga vlasništva, troškova postupka i raspodjele prihoda nastalih njegovom komercijalizacijom.

Članak 37.

Sklopljeni ugovor o intelektualnom vlasništvu predstavlja preduvjet za pokretanje postupaka pravne zaštite i komercijalizacije intelektualnog vlasništva, a temelji se na sljedećim načelima:

1. Prijavljeni pronalazak koji udovoljava uvjetima za zaštitu određenim oblikom prava industrijskog vlasništva (patent, žig, zaštićeni industrijski dizajn), postaje intelektualno vlasništvo Sveučilišta;
2. Sveučilište o svome trošku pokreće zakonom predviđeni postupak zaštite industrijskog vlasništva pred nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj i/ili u inozemstvu;

3. Sveučilište snosi sve troškove procjene gospodarske vrijednosti intelektualnog vlasništva i odabira postupka njegove komercijalizacije;

4. Sveučilište može u svakoj fazi transfera tehnologije i znanja jednostrano raskinuti sklopljeni ugovor o intelektualnom vlasništvu, u kojem slučaju druga strana postaje isključivi nositelj svih prava vlasništva nad pronalaskom/intelektualnim vlasništvom;

5. Dobit ostvarena komercijalizacijom intelektualnog vlasništva Sveučilišta dijeli se nakon odbitka svih relevantnih troškova zaštite i komercijalizacije intelektualnog vlasništva od ostvarenih prihoda, u pravilu u jednakim dijelovima između Sveučilišta i podnositelja prijave/pronalazača kao druge strane.

Članak 38.

Nakon što je sklopljen ugovor o intelektualnom vlasništvu, Sveučilište proučava i procjenjuje i odabire najsvrsishodniji način i oblik zaštite intelektualnog vlasništva, u čemu UTT-u pomaže odabrana vanjska stručna osoba ili organizacija.

Članak 39.

Način komercijalizacije intelektualnog vlasništva nakon provedene procjene njegove gospodarske vrijednosti i potencijala za ostvarivanje prihoda utvrđuju zajedno UTT i odabrana vanjska stručna osoba ili organizacija, o čemu se za Rektorat i zajedničke službe Sveučilišta izrađuju obrazloženo izvješće i predlažu odabrani postupak i način komercijalizacije.

Članak 40.

Rektor Sveučilišta na prijedlog Povjerenstva i UTT-a odlučuje o zaštiti (registraciji) intelektualnog vlasništva i njegovoj komercijalizaciji, a kad je ta odluka negativna, Sveučilište odustaje od daljnjeg postupka i raskida sklopljeni ugovor o intelektualnom vlasništvu.

Članak 41.

Registraciju intelektualnog vlasništva nad prijavljenim pronalaskom provode nadležna tijela u Republici Hrvatskoj i/ili u inozemstvu nakon pozitivne odluke dekana, a postupak za Sveučilište provode Povjerenstvo i UTT.

Članak 42.

Sveučilište može ovlastiti jednog ili više patentnih zastupnika i/ili specijaliziranih odvjetnika i drugih stručnjaka za provedbu postupka zaštite intelektualnog vlasništva, o čemu odluku donosi Rektor na prijedlog UTT-a.

Članak 43.

Sveučilište snosi sve troškove nastale zaštitom intelektualnog vlasništva pred nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj i/ili u inozemstvu.

VIII. INTELEKTUALNO VLASNIŠTVO

Članak 44.

Intelektualno vlasništvo Sveučilišta čine sva stvarna prava zaštićena nekim od oblika industrijskog vlasništva nad pronalascima stvorenim istraživačkim i stručnim radom radnika, studenata i suradnika Sveučilišta koji je u vezi s redovitim ili projektnim djelovanjem Sveučilišta, ili se u tom radu koristio prostor, oprema, alati ili financijska sredstva Sveučilišta.

Članak 45.

Sveučilište može biti isključivi vlasnik ili pak suvlasnik određenog udjela u intelektualnom vlasništvu koje je predmet sklopljenog ugovora o intelektualnom vlasništvu.

Članak 46.

Intelektualno vlasništvo Sveučilišta može biti u nekom od oblika industrijskog vlasništva (patent, žig, industrijski dizajn) ili drugih prava (metode, procesi, usluge, baze podataka, znanje i slično).

IX. KOMERCIJALIZACIJA INTELEKTUALNOG VLASNIŠTVA

Članak 47.

Komercijalizaciju svoga intelektualnog vlasništva Sveučilište provodi sukladno odredbama ovog Pravilnika i odluka Rektora njegovim licenciranjem, ugovornim ili suradničkim istraživanjima te osnivanjem *spin-off* poduzeća, postupajući po preporukama UTT-a i Povjerenstva, a uz stručnu pomoć odabranih vanjskih stručnjaka.

Članak 48.

Sveučilište u cijelosti snosi sve troškove proistekle iz postupka komercijalizacije intelektualnog vlasništva, a ako tijekom tog postupka odustane i raskine ugovor o intelektualnom vlasništvu, sva prava intelektualnog vlasništva pripadaju podnositeljima prijave bez obveze naknade prethodnih troškova Sveučilištu.

X. LICENCIRANJE

Članak 49.

Najčešći način komercijalizacije intelektualnog vlasništva vlasništva jest njegovo licenciranje sklapanjem ugovora o licenci u kojem je Sveučilište nositelj licence, a druga strana njezin stjecatelj.

Članak 50.

Licenciranjem Sveučilište štiti svoje i pronalazačeve interese i potiče istraživače na sudjelovanje u programu transfera tehnologije i znanja Sveučilišta.

Članak 51.

Pravila za licenciranje određena su odredbama ovog Pravilnika i sklopljenog ugovora o licenci, pri čemu Sveučilište može biti isključivi ili djelomični nositelj licence koja se prenosi.

Članak 52.

Sklopljenim ugovorom sa stjecateljem licence, Sveučilište kao isključivi ili djelomični nositelj licence, uređuje međusobne odnose, prava i obveze obje strana ugovora, a posebno uvjete i razumnu naknadu za korištenje licence, zadržavajući upravljanje licenciranim intelektualnim vlasništvom i omogućujući drugoj strani ugovora njegovo korištenje u cilju postizanja boljih poslovnih rezultata i tržišne konkurentnosti.

Članak 53.

Povjerenstvo u suradnji s UTT-om i odabranim vanjskim stručnjakom utvrđuje predmet ugovora o licenci te daje upute odvjetniku za sastavljanje ugovora, posebno pazeći na moguće postojanje unesenog intelektualnog vlasništva, točno određenje licence, postupak njenog ustupanja i stjecanja te pitanja ekskluzivnosti i naknada.

Članak 54.

Ugovor o licenci na što jednostavniji, razumljiviji i uravnoteženiji način određuje uvjete za korištenje licence Sveučilišta, uključujući vrijeme korištenja i ograničenja, kao i raspodjelu troškova održavanja i zaštite intelektualnog vlasništva koje je predmet licence.

Članak 55.

Vrijeme korištenja (trajanje) licence može biti povezano i određeno s ostvarenom prodajom stjecatelja licence, pa Sveučilište kao nositelj licence može raskinuti ugovor o licenci i tako spriječiti blokiranje licenciranog intelektualnog vlasništva ako stjecatelj licence ne ostvari ugovorene prodajne količine.

Članak 56.

Sjecatelj licencije na temelju sklopljenog ugovora o licenci plaća naknadu Sveučilištu kao nositelju licencije, a ona može biti određena izračunom troškova i koristi te povezana s količinom ostvarene prodaje stjecatelja licencije.

Članak 57.

Naknada za licenciju određuje se razmjerno ulaganju i rizicima svake od strana ugovora, a može biti u obliku tantijeme prema određenom postotku od prihoda stjecatelja licencije.

Članak 58.

U slučaju kada se tijekom važenja licencije intelektualno vlasništvo koje je predmet ugovora o licenciranju unaprijedi ili poboljša, Sveučilište će za tu unaprijeđenu/poboljšanu inačicu sklopiti sa stjecateljem licencije novi ugovor o licenci.

Članak 59.

Sveučilište kao nositelj licencije može ugovorom o licenci stjecatelju licencije ustupiti pravo korištenja samo na određenom pojedinačnom intelektualnom vlasništvu, kao i odrediti uvjete za podlicenciju.

Članak 60.

Sveučilište ugovorom o licenci pridržava mogućnost njegovog raskida i povrata ustupljenog prava intelektualnog vlasništva kada se stjecatelj licencije ne pridržava odredbi istog ugovora.

XI. PRAVILA ZA UGOVORNA I SURADNIČKA ISTRAŽIVANJA

Članak 61.

Određivanjem pravila za ugovorna i suradnička istraživanja, Sveučilište jasno i uravnoteženo određuje prava i obveze strana ugovora, nastojeći pritom prilagoditi svoje interese očekivanjima druge strane u cilju sprječavanja kasnijih nesuglasica i sporova.

Članak 62.

Prije početka svakog ugovornog ili suradničkog istraživanja, Sveučilište s drugom stranom (partnerom) sklapa posebni ugovor kojim među ostalim uređuje prava i obveze strana ugovora, obuhvat, ciljeve, faze, rokove i očekivane rezultate istraživanja, pitanja intelektualnog vlasništva, licencije i podjeli dobiti, financijske uvjete, plan aktivnosti, zabranu tržišnog natjecanja, tajnost i

povjerljivost, razotkrivanje podataka, upravljanje istraživanjem i rizicima te razloge i uvjete za raskid ugovora.

Članak 63.

Ugovorna i suradnička istraživanja često se javljaju kombinirani.

Članak 64.

Sklapanjem ugovora o ugovornom istraživanju Sveučilište stječe pravo isključivog korištenja rezultata istraživanja i mogućeg intelektualnog vlasništva nastalog kao rezultat toga ugovornog istraživanja.

Članak 65.

Ugovorna istraživanja su obično uvod u složenija partnerstva Sveučilišta i poduzetnika, pa ugovor o ugovornom istraživanju uključuje i odredbe o podjeli intelektualnog vlasništva i licenci koji istraživanjem može nastati.

Članak 66.

Sveučilište prije svakog ugovornog istraživanja određuje naknadu za to istraživanje, uzimajući u obzir vrijednost sata rada istraživača, vrijeme korištenja opreme, njenu amortizaciju, uložena ostala sredstva i razumnu dobit.

Članak 67.

Suradnička istraživanja predstavljaju složeni oblik suradnje Sveučilišta i poduzetnika, pa ugovor mora sadržavati odredbe o raspodjeli troškova, način upravljanja istraživanjem i komunikaciju između strana ugovora.

Članak 68.

Suradničko istraživanje može biti financirano na tri načina:

- kad se financira javnim sredstvima, Sveučilište stječe sva prava intelektualnog vlasništva nastalog istraživanjem;
- kad se financira privatnim sredstvima partnera, partner stječe licenciju bez tantijeme na intelektualno vlasništvo nastalo istraživanjem, dok Sveučilište stječe licenciju bez tantijeme za nekomercijalnu uporabu tog intelektualnog vlasništva;

- kad se djelomično financira privatnim sredstvima partnera, pitanja intelektualnog vlasništva i drugi poslovni odnosi između ugovornih strana dogovaraju se prije početka istraživanja i uključuju u sklopljeni ugovor.

XII. OSNIVANJE *SPIN-OFF* PODUZEĆA

Članak 69.

Sveučilište osniva *spin-off* poduzeće kad odluči neki svoj dio izdvojiti u zasebnu pravnu osobu u cilju postizanja veće povezanosti i usklađenosti koja će pospješiti razvoj inovacija i komercijalizaciju intelektualnog vlasništva.

Članak 70.

Društveni ugovor je pravni akt o osnivanju *spin-off* poduzeća koji među ostalim uređuje osnivačke uloge i međusobne odnose suosnivača (Sveučilišta, pronalazača i mogućnih ulagača) te određuje je li poduzeće osnovana za dugoročno generiranje prihoda ili za prodaju nekom ulagaču ili konkurentu.

Članak 71.

U osnovanom *spin-off* poduzeću Sveučilište sudjeluje s najviše 25% udjela, a umjesto novca može uložiti licenciju ili drugu kapitalnu vrijednost.

Članak 72.

Pravila Sveučilišta za osnivanje *spin-off* poduzeća određuju: *term-sheet* za uloge suosnivača i strategiju monetizacije, odabir pravnog oblika poduzeća, osiguranje izvora financiranja, oblike podrške Sveučilišta (pristup istraživanjima, laboratorijima, znanstvenicima i stručnjacima i drugim resursima), prethodnu procjenu tržišnog potencijala intelektualnog vlasništva ako je uneseno u *spin-off* poduzeće, izradu poslovnog plana s procjenom tržišta, financijski plan, upravljanje stečenim intelektualnim vlasništvom, tržišnu promidžbu, razvoj proizvoda i usluga, upravljanje rizicima i strategiju izlaska (prodaje).

Članak 73.

Osnivački udjeli u kapitalu *spin-off* poduzeća uvjetuju raspodjelu ostvarene godišnje dobiti.

Članak 74.

Suosnivači *spin-off* poduzeća sklapaju međusobni ugovor za određivanja pravila koja nisu dio društvenog ugovora, kao što su pravila o izlasku (kada prodati *spin-off* poduzeće ili njegov dio) i konkurenciji.

Članak 75.

UTT za Sveučilište obavlja sve poslove oko osnivanja *spin-off* poduzeća i njegovog upravljanja.

Članak 76.

Kad *spin-off* poduzeće ima izlazni potencijal, odnosno određeno je u cijelosti ili djelomično za prodaju, Sveučilište će odrediti dodatnu izlaznu naknadu.

Članak 77.

Ako u radu *spin-off* poduzeća sudjeluju radnici Sveučilišta, Sveučilište će odrediti razinu njihovog sudjelovanja i razgraničiti istraživanja na Sveučilištu od onih u *spin-off* poduzeću.

Članak 78.

Sveučilište će sklopiti sa *spin-off* poduzećem poseban ugovor o korištenju svojih resursa, ne osiguravajući mu pritom bolje uvjete nego ostalim svojim korisnicima.

Članak 79.

O svom radu i postignutim poslovnim rezultatima, *spin-off* poduzeće dužno je redovito izvještavati Sveučilište putem UTT-a.

XIII. PRIHODI I PODJELA DOBITI

Članak 80.

Cjelokupna sredstva uprihođena komercijalizacijom intelektualnog vlasništva strane ugovora o intelektualnom vlasništvu dijele sukladno odredbama tog ugovora i ovog Pravilnika.

Članak 81.

Prije podjele dobiti nastale komercijalizacijom određenog intelektualnog vlasništva, Sveučilište će od prihoda odbiti sve svoje troškove nastale tijekom postupka zaštite i komercijalizacije tog intelektualnog vlasništva.

Članak 82.

O korištenju dijela dobiti Sveučilišta od komercijalizacije intelektualnog vlasništva, odlučuje Rektorat na način koji prvenstveno razmatra potrebu ulaganja u cilju osiguranja što kvalitetnijih uvjeta za razvoj, poticanje i promociju vlastitog istraživačkog rada.

XIV. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 83.

Izmjene i dopune ovog Pravilnika donose se na način na koji je donesen sam Pravilnik.

Članak 84.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu 8. dana od njegove objave na mrežnoj stranici Sveučilišta.

U Puli, 30. listopada 2023. godine

KLASA: 011-01/23-03/06

URBROJ: 130-01-23-1

Rektor

Prof. dr. sc. Marinko Škare